

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

לפני כבוד השופט רונן פלג

התובע

ישראל זיו ת"ז

נגד

הנתבע

עידו שיפוני ת"ז

ב"כ התובע עו"ד תומר ברזיק
ב"כ הנתבע עו"ד זיו מאור

פסק דין

1. לפני תביעת התובע נגד הנתבע לפיצוי כספי בסך של 328,000 ₪, בעילה מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965. מלבד הסעד הכספי, מתבקשים בתביעה צווים להסרת הפרסום נושא התביעה ולפרסום תיקון או הכחשה.
2. התביעה מייחסת לנתבע פרסום לשון הרע מהתאריך 26/12/24 בעמודים שלו ברשתות החברתיות פייסבוק, X וטלגרם, בנוסח שלהלן:
"באמת ישראל זיו, איך זה ששלושה אנשים שנשבעו לעשות הכל כדי להפיל את הממשלה, אתה, תיבון ויאיר גולן, ביחד עם המרגל ששמו נקשר בו, ידעתם להגיע למקום ככה על הבוקר, ערוכים ומצוחצחים להסתער על הצלמים? מה ידעתם שהחיילים שנשחטו במיטות לא ידעו?"

תמצית טענות הצדדים בכתבי הטענות

3. בכתב התביעה נטען כך:
א. התובע הוא אלוף במילואים, שמילא בעברו הצבאי תפקידים שונים. במהלך מלחמת "חרבות ברזל" ועוד לפני כן במהלך מבצע "שומר החומות", התובע התראיין לעיתים תכופות בערוצי התקשורת, ובמיוחד באולפני החדשות בטלוויזיה, מתוקף היכרותו את האזור, את יכולות הצבא ואת המאבק המתמשך בארגון החמאס.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

- 1 ב. הנתבע הוא עורך דין במקצועו, שעל פי פרסום אתר לשכת עורכי הדין עולה כי בית
2 הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין גזר עונש של 3 חודשי השעיה בין התאריכים
3 22/11/24 ו- 21/2/25.
4
5 ג. הפרסום שפרסם הנתבע בתאריך 26/12/24 מהווה לשון הרע והסתה פרועה. הוא
6 מניח כעניין שבעובדה ומזמין את קוראיו לקבל כעובדה, כאילו התובע ידע לכאורה
7 מבעוד מועד על מתקפת חמאס לפני שהיא אירעה בפועל. כמו כן, יש בפרסום טענה
8 שהתובע שיתף פעולה עם מרגל.
9
10 ד. בפרסום אין שמץ של אמת והוא כולל הצגה מגמתית, המסתירה במכוון את
11 המועדים האמיתיים של האירועים שאירעו בפועל, לאחר שהתובע שהה בשטחי
12 הלחימה נגד אנשי חמאס מספר שעות עוד משעות הבוקר, תוך סיכון אישי.
13
14 ה. הפרסום נועד להציג את התובע, את דבריו, את דעותיו ואת פרשנותו בתקשורת
15 באור שלילי, מבלי שהנתבע טרח לבדוק את העובדות. הפרסום כולל דברים
16 חמורים, המהווים הסתה של ממש ויוצרים סיכון לעשיית מעשה אלימות.
17
18 ו. התובע שיגר לנתבע מכתב התראה, ואולם הנתבע נמנע מהסרת הפרסומים. מכתב
19 התשובה מטעם הנתבע לא הכחיש את דברי ההסתה והשקר.
20
21 ז. שמו הטוב של התובע חיוני לפעילותו העסקית ברחבי העולם. הפרסום פורסם
22 בכוונה לפגוע בתובע וסך התביעה מבטא את כפל הפיצוי הסטטוטורי המקסימלי
23 עבור שני פרסומים.
24
25 4. בכתב ההגנה נטען כך :
26
27 א. התביעה היא תביעת השתקה, הממלאת אחר הפרמטרים שנפסקו בפסיקת בית
28 המשפט העליון.
29
30 ב. בין הצדדים מתקיימים פערי כוחות: התובע הוא אדם אמיד ביותר, המשתכר
31 קצבה נדיבה כאלוף בצה"ל בדימוס. בנוסף, התובע הוא איש עסקים ובעלים של
32 חברה, המספקת ייעוץ בטחוני למדינות זרות, ועל פי פרסום מהעבר ביצעה עסקת
33 מכירת נשק רחבת היקף; לעומת זאת, היקף ההכנסות של הנתבע בשנת 2024 עמד
34 על פחות מ- 200,000 ₪, והוא לא מחזיק במניות או בחברות.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

- ג. התובע טוען כי בבוקרו של יום הטבח הנורא, בשמיני עצרת תשפ"ד, הוא התייצב באזור הטבח, הרג במחבלים, הציל ישראלים וסייע ללוחמים שהיו בשטח. הנתבע מטיל ספק באמינות התובע ובמהימנותו וסבור שהוא לא דובר אמת, אך אין בידיו הוכחות לכך. לכן הנתבע מעולם לא פרסם אמירות נחרצות בעניין, אך מותר לו לפרסם את ספקותיו במסגרת המגבלות הקבועות בחוק.
- ד. הפרסום מושא התביעה מנוסח על דרך השאלה, ללא קביעות נחרצות, גוזמאות או גידופים, ויש בו שאלה נדרשת: כיצד ידע התובע להתייצב באזור הטבח, וזאת בזמן שצה"ל לא ידע. הצגת השאלה היא מותרת, ולכן עילת התובע חסרת יסוד.
- ה. בעוד שיש מי שהשאלה הובילה אותו למחוזות קונספירטיביים, ואף להאשמת התובע בשלל האשמות חמורות, מבגידיה ועד לגישה בלתי חוקית למקורות מידע צה"ליים, הנתבע לא סבור כך ולא טען זאת במפורש או במרומז.
- ו. אפשר שהתובע לא באמת ידע שעליו להגיע לגיא ההריגה במועד ההוא, ולכן הוא לא באמת היה היכן שהוא טוען שהוא היה. זוהי סברת הנתבע, אך אמירתה ללא הוכחות מהווה לשון הרע, ולכן הנתבע נזהר מלומר גם את זאת.
- ז. אפשר שהתובע נכח במקום במקרה והיה בין המותקפים. הוא עשה רבות להפצת עלילות גבורתו ביום הטבח הנורא, אך לא טרח לענות לשאלה טריוויאלית זו. התובע מנסה בתביעתו להשתיק את עצם העיסוק הציבורי בשאלה אודותיו.
- ח. הפיצוי הנתבע הוא מופרז. כמו כן, התובע בחר לתבוע דווקא את הנתבע, במקום אחרים שהתבטאו בחריפות כלפיו, בגלל שהנתבע פעיל בתקשורת ומוכר כפרשן של תיקי ראש הממשלה וכתומך בו.
- ט. תוכנו של הפרסום, על ההיגדים השונים בו, לא מהווה לשון הרע. החיבור למרגל מיוחס ליאיר גולן ולא לתובע.
- י. הרכיב של "ערוכים ומצוחצחים להסתער על הצלמים" חוסה תחת הגנת "אמת הפרסום". הפרסום כולו מתבסס על פרסום של התובע, שבו הוא נראה בתמונה לצדו של נועם תיבון עם כיתוב בדבר מעורבותם בלחימה נגד המחבלים, אך השניים נראים במדים נקיים. הנתבע לא ידע ולא היה עליו לדעת שהצילום לקוח מכתבה טלוויזיונית שצולמה על ידי ערוץ 12 כשבועיים לאחר הטבח.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

התובע נראה בכתבה לבוש מדי ב', ובכך מפר את הוראות וחוקי הצבא. התנהלות
זו חיוקה את הרושם אצל הנתבע, שמקור הצילום הוא ביום האירוע עצמו. מכאן
שהתובע גרם לנזק באשמו.

א. כמו כן, ההיגד מהווה תגובה לפרסום של התובע בגנותו של ראש הממשלה נתניהו
ומהווה לשון הרע כלפיו.

יב. הרכיב של "איך ... ידעתם להגיע למקום ככה על הבוקר ... מה ידעתם שהחיילים
שנשחטו במיטות לא ידעו" ? מנוסח כשאלה, שהתובע בחר לא לענות לה ובחירתו
להחריש מטילה עליו את צילה.

יג. אין מקום להבחנה בין הפרסומים, ומדובר בפרסום בודד אחד, שפורסם ללא כוונה
לפגוע.

אופן ניהול ההליך

5. בדיון קדם המשפט הראשון, שהתקיים לפני בתאריך 9/9/25, נשמעו עדויות של שני בעלי
הדין. במסגרת זו, התובע סיפר את קורותיו בתאריך 7/10/23, למן יציאתו לטיול אופניים
באזור מגוריו בשרון, דרך נסיעתו ברכבו לאזור עוטף עזה ועד לפעולות הלחימה והחילוץ
לצד אחרים. לאחר מכן נשמעו דברי ב"כ הצדדים והתקיים דיון מחוץ לפרוטוקול, בניסיון,
שלא צלח, לקדם הסדר.

6. בהמשך לכך, העדויות הראשיות הוגשו במתכונת של תצהירים, ובדיון ההוכחות נשמעו
עדויות העדים הבאים :

א. התובע, מר ישראל זיו.

ב. הנתבע, מר עידו שיפוני.

ג. תא"ל במיל' אורן סולומון, עד מטעם הנתבע.

7. סיכומי ב"כ הצדדים נשמעו עם תום העדויות.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

דיון והכרעה

פרק א' - הצדדים

8. התובע הוא אלוף צה"ל במילואים. במסגרת שירותו הצבאי הוא פיקד על אוגדת עזה ומילא את תפקיד ראש אגף המבצעים במטכ"ל. במהלך מלחמת "חרבות ברזל", ועוד לפני כן במהלך מבצע "שומר החומות", התובע התראיין לעיתים תכופות בערוצי התקשורת, ובמיוחד באולפני החדשות בטלוויזיה, לדבריו מתוקף היכרותו את האזור, את יכולות הצבא ואת המאבק המתמשך בארגון החמאס (ס' 1 לתצהירו).

9. הנתבע הוא עו"ד פעיל. כיום הוא בעלים של "ערוץ המשפט", שהוא ערוץ אינטרנטי, המסקר משפטים וסוגיות משפטיות (עמ' 23 לפרוטוקול, שורות 9-16). במענה לשאלת ב"כ התובע, הנתבע אישר, כי הוא הושעה בעבר מלשכת עורכי הדין, אך לדבריו לא זכר את תקופות ההשעיה (עמ' 24, ש' 20-30).

פרק ב' - הפרסום והמבחן לבירור משמעותו

10. הפרסום שפרסם הנתבע היה למעשה תגובה לפוסט של התובע ברשת הפייסבוק. הפוסט כלל תמונה, שבה נראים שני אלופי צה"ל במדים, ישראל זיו התובע ונועם תיבון, על רקע של חורשת עצים. התובע אישר שהתמונה צולמה כשבועיים לאחר אירועי 7/10/23 מתוך כתבה ששודרה בערוץ 12 (עמ' 11, ש' 27-32). מעל התמונה, התובע כתב את הדברים הבאים:

"מה שמטריף את דעתם של מחוללי מכונת הרעל זו העובדה שבבוקרו של השבעה באוקטובר ואיר גולן, נועם תיבון ואני לקחנו אקדחים ורצנו דרומה להסתער על המחבלים ולהציל אנשים בשעה שמישהו אחר ברח ללשכה, קרא למאפרת להסתיר את הפאניקה, וליועצי התקשורת שיתנו לו מילים, ומאז הוא רק מסתער על משימת שכתוב ההיסטוריה".

11. הנתבע פרסם פוסט תגובה, כאמור בנוסח שלהלן:

"באמת ישראל זיו, איך זה ששלושה אנשים שנשבעו לעשות הכל כדי להפיל את הממשלה, אתה, תיבון ואיר גולן, ביחד עם המרגל ששמו נקשר בו, ידעתם להגיע למקום ככה על הבוקר, ערוכים ומצוחצחים להסתער על הצלמים? מה ידעתם שהחיילים שנשחטו במיטות לא ידעו?"

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

12. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965 (מכאן ולהבא: "החוק"), שכותרתו "לשון הרע מהי", מגדיר כך:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -
(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם;
(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו".

המונח "פרסום" מוגדר בסעיף 2 לחוק כך:

"(א) פרסום, לעניין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות -
(1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
(2) אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע".

13. בענייננו, אין מחלוקת לעניין הפרסום עצמו שעשה הנתבע, באמצעות הרשתות החברתיות. המחלוקת שיש לדון בה היא מהו תוכנו של הפרסום והאם הוא מהווה לשון הרע. התובע והנתבע מייחסים לתוכן שפורסם משמעויות שונות.

14. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון לאורך השנים, המבחן לקביעה האם פרסום מהווה לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי, שלפיו יש לבחון כיצד נתפש תוכנו של הפרסום בעיני האדם הסביר (כך לדוגמה ברע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי זוהר (פורסם במאגרים - 30/5/23), בפסקאות 16 ו-22).

15. על בית המשפט לקבוע מהי המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים, דהיינו המשמעות הרגילה והטבעית של הדברים בעיני "האדם הרגיל" או "האדם שברחוב" (אורי שנהר, דיני לשון הרע, 1997 (להלן: "שנהר"), פרק תשיעי, עמ' 109-110). הדרך הפרשנית שבה יש ללכת מתוארת כך:

"בהליך הפרשני המאפיין התחייבויות רצוניות, מתחקה הפרשן אחר כוונת הצדדים, אם כי הכוונה בה מדובר חייבת לקבל ביטוי חיצוני. העוולה והעבירה של פרסום לשון הרע אינן מתייחסות אל הפרסום כאמצעי לביטוי דעתו של המפרסם, אלא כפעולה העלולה לגרום נזק לזולת. לפיכך בפרשנות פרסומי לשון הרע לא ייחס בית המשפט חשיבות

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

לשאלה 'מה התכוון המפרסם להביע בפרסום' שהרי מטרת החוק היא למנוע פגיעה
בנפגע ופגיעה שכזו עלולה להיגרם בין אם הייתה מכוונת ובין אם לאו. מאותה סיבה לא
ייחס בית המשפט חשיבות לדרך שבה הובן הפרסום על ידי הנפגע, וגם לא לדרך שבה
הובן הפרסום בפועל על ידי מי שאליו הגיע הפרסום, שכן על פי הפסיקה נועדו העוולה
והעבירה למנוע פרסום הפוגע בנפגע בעיני 'אדם סביר' כפי שזה ייתפש על ידי בית
המשפט" (שנהר, בעמ' 110-111).

16. על אף האמור, ובאופן טבעי, הצדדים הרבו לעסוק ולייחס חשיבות לשאלת כוונתו של
הנתבע בעת הפרסום ולהבנת התובע את הדברים. כפועל יוצא, אף פסק דין זה יתייחס לכך,
ואולם כאמור המבחן הקובע הוא מבחן האדם הסביר.

פרק ג' - משמעויות תוכן הפרסום לפי התובע והנתבע

17. להבנת התובע, דבריו של הנתבע מניחים כעניין עובדתי ומוצק, ואף מזמינים את הקוראים
לקבל כעובדה, כאילו הוא ידע לכאורה מבעוד מועד את זמן פתיחת מתקפת בחמאס,
בתאריך 7/10/23 בשעה 06:30, ומכאן שהוא בוגד (ס' 5 לתצהירו).

18. הנתבע טוען אחרת. לדבריו, לאחר יום הטבח ב- 7/10/23 התחדדה אצלו השאלה היכן היה
צה"ל בשעות הראשונות ולמעשה גם לפני, ומדוע השקעת המדינה במודיעין לא אפשרה לה
להיערך ולמנוע אותו. אל מול תהיה זו, בלטה לנתבע נוכחותו של התובע "יחד עם שניים
מחבריו שגם הם אלופים לשעבר עם דעות שמאל קיצוני ופעילים פוליטיים נגד הממשלה,
בזירות שונות ביום הטבח עצמו" (ס' 3-4 לתצהירו).

לפי הנתבע, עד לשמיעת עדותו של התובע בדיון קדם המשפט הראשון בהליך זה בדבר
קורותיו בתאריך 7/10/23 (פרטי העדות יובאו בהמשך), הוא לא שמע את התובע משיב
לשאלה כיצד נודע לו על הטבח. זאת למרות שהתהייה כיצד יתכן שהוא ידע בזמן שצה"ל
לא ידע, ניסרה בחלל האוויר והייתה חלק מהשיח הרווח בנושא (ס' 5 לתצהירו; עמ' 27, ש'
25-35).

גרסת הנתבע, שלא נכתבה באופן ברור בתצהירו, היא שדבריו בפרסום היו בסה"כ שאלה
שהוא הפנה לתובע. הנתבע נשאל מדוע לא הפנה אל התובע את השאלה באופן אישי בטלפון
או בדוא"ל, אלא לראשונה לפני קהל של עשרות אלפי עוקביו ברשתות החברתיות, והשיב
שהוא בחר באותה המדיה שבה התובע בחר לפרסם את תמונתו ולהלל את עצמו על כך
"שהוא קפץ לאש באותו יום" (עמ' 27, ש' 18-25; עמ' 28, ש' 1-6; עמ' 29, ש' 14-19).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

19. הנתבע העיד, שהוא כופר בכך שהוא קבע קביעה כלשהיא בפרסום שלו. לדבריו הוא אף מוכן לפרסם הבהרה, להבדיל מהתנצלות, לגבי כוונתו ובניגוד לפירוש שהתובע נותן לדברים (עמ' 32, ש' 11-22).

20. התובע נשאל בחקירתו האם הוא מנסה למנוע ביקורת נגדו והשיב כי הוא אינו פוסל ביקורת לגיטימית על דבריו בתקשורת, שהוא אף מברך עליה ומשיב לה עניינית. לדבריו יש הבדל גדול בין ביקורת ובין האשמתו בבגידה, שאינה בבחינת ביקורת, אלא קונספירציה ברורה (עמ' 18, ש' 6-16; עמ' 15, ש' 25-31).

במענה לשאלות ב"כ הנתבע, מדוע הוא לא השיב לשאלתו של הנתבע בפרסום, התובע הבהיר שהפרסום לא באמת הפנה אליו שאלה. לדבריו הוא נשאל שאלות מהציבור, כולל כאלו המעבירות ביקורת, משיב עניינית ואף עורך מפגשים עם המבקרים. בניגוד לכך, הנתבע כתב באופן מפורש שהתובע ושניים אחרים, נועם תיבון ויאיר גולן, ידעו על הטבח מראש. להבנתו של התובע, הנתבע הקיז את דמו באופן מפורש וכעת הוא מנסה לשנות את תוכן דבריו (עמ' 19, ש' 31 - עמ' 20, ש' 11; עמ' 21, ש' 5-16).

להבנת עמדת התובע, ראוי בהקשר זה לצטט חלק מדבריו בעדותו:

"... אבל מה שעשה שיפוני זה כתב באופן מפורש, הוא כתב שאני ידעתי, הוא אומר את זה פעמיים, הוא אומר 'איך זה ששלושה אנשים שנשבעו לעשות הכל כדי להפיל את הממשלה', מעולם לא נשבעתי להפיל את הממשלה, 'אתה, תיבון, יאיר גולן, יחד עם מרגל', על מה הוא מדבר, כן? 'ידעתם', לא שואל, אין פה עניין תחבירי, הוא אומר 'ידעתם להגיע למקום ככה על הבוקר, ערוכים ומצוחצחים', כן, לא משנה העניין הזה, 'מה ידעתם?', הוא חוזר על זה פעם שנייה, 'שהחיילים שנשחטו במיטות לא ידעו'. עכשיו, ריבוננו של עולם, אני יודע את זה כמו עם ישראל, רץ בטירוף להילחם ולסכן את נפשי ולהציל אנשים שם ואדון שיפוני כותב שאני מרגל? שאני ידעתי את זה? שאני יכולתי להזהיר את החיילים? שמה, שיש לי קשר עם החמאס? זה נראה לך דבר, שמה, אני צריך להשיב עליו? ..." (עמ' 19, ש' 34 - עמ' 20, ש' 8).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

פרק ד' - ניתוח הפרסום של הנתבע

ד'1 - המשמעות הברורה של הדברים

21. בית המשפט לא מוצא, שמילותיו של הנתבע בפרסומו אינן ברורות או יכולות להיות במחלוקת פרשנית. האדם הסביר הקורא את הפרסום מבין היטב את כוונתם: התובע, אלוף במילואים, לצד שניים מחבריו, יאיר גולן ונועם תיבון, גם הם אלופים במילואים, שלושתם כאלה "שנשבעו לעשות הכל כדי להפיל את הממשלה", לצד מרגל עלום, ידעו מראש להתייצב בעוטף עזה בבוקר טבח 7/10/23 כדי להצטלם ולהתפרסם. השלושה ידעו מראש את העומד להתרחש, בעוד שחיילי צה"ל, אשר הופתעו ונהרגו בידי האויב, לא ידעו.

ההנחה העומדת בבסיס הפרסום של הנתבע היא ברורה: ישראל זיו וחבריו ידעו מראש על הטבח המתוכנן ולא עדכנו את צה"ל.

המשמעויות ברורות גם כן: 1. התובע בגד בעמו ובמדינתו. 2. התובע לא התייצב באזור הלחימה כדי להילחם, אלא כדי להצטלם לתקשורת ולהאדיר את שמו.

22. יש לדחות את הניסיון של הנתבע לפרק את תוכן הפרסום למשפטים בודדים, ולנסות תחבירית לשייך את אותו מרגל למר יאיר גולן בלבד. יש לקרוא את תוכנו של הפרסום כפי שהוא נכתב, באבחה אחת, ללא נקודות.

23. המילים הראשונות "באמת ישראל זיו" מעידות על כך שהנתבע דוחה את דברי התובע בפוסט שלו, שתיאר את האופן שבו לחמו 3 האלופים אל מול התנהלותו של ראש הממשלה. ההמשך, ללא נקודה ביניהם, מביא לפני הקורא את המניע של התובע, שהוא להפיל את הממשלה. ההמשך, ללא נקודה ביניהם, מביא לפני הקורא את הצוות העוסק במלאכה - התובע, תיבון, יאיר גולן והמרגל (זה ששמו של יאיר גולן נקשר בו לכאורה) - שידעו להגיע למקום על הבוקר ערוכים ומצוחצחים כדי להסתער על הצלמים. בסוף הדברים, שאלה שאינה שאלה אלא אמירה ברורה: אתם ידעתם משהו שהחיילים "שנשחטו במיטות" לא ידעו.

24. הפרסום נועד לבזות את התובע ולהשחיר את שמו כבוגד. המשפט האחרון נועד לא רק להסיר כל ספק, אלא להעצים את רגשותיו של הקורא. לא זו בלבד שהתובע בגד וחבר למרגל, אלא שאם הוא היה מוסר את הידוע לו, חיילינו שנפלו לא היו נשחטים במיטותיהם. לנתבע לא היה די במילים כמו "נפלו בקרב", אלא שהוא עשה שימוש מושכל בפועל "נשחטו".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

ד'2 - הסיבה להשתלחותו של הנתבע בתובע

25. כעולה מעדותו של הנתבע עצמו, הסיבה לפרסום היא תיעוב אישי, הנובע מהבדלי דעות פוליטיים ומפרסומיו של התובע נגד ראש הממשלה נתניהו:

"התובע מוכר לי כתועמלן שמאל קיצוני. תחזיותיו השחורות שמתבדות פעם אחר פעם, פרשנותו המגמתית והשקרית דרך קבע, ודברים נוספים שהוא אומר פעמים רבות בתקשורת מובילים אותי למסקנה שהתובע מתעב את ראש הממשלה, את הממשלה כולה ואת בוחריה" (ס' 2 לתצהיר הנתבע).

ראיתי פרסום שעשה התובע, שבו האשים את ראש הממשלה בהאשמות שידוע לו שהן שקריות ונעשו בשפה נמוכה ודוחה, בכך ש'ברח ללשכה, קרא למאפרת להסתיר את הפאניקה, וליועצי התקשורת שיתנו לו מלים, ומאז הוא רק מסתער על משימת שכתוב ההיסטוריה" (ס' 7 לתצהיר הנתבע).

יש לי ראייה טובה, הפרסום הזה המזעזע של ישראל זיו שמעליל על ראש הממשלה, עזוב את מה שהוא אומר כל היום מעל כל במה, אבל בואו נתרכז אפילו בפרסום שעליו אני הגבתי, ששם 'הוא הלך למאפרת', אתה מבין? זאת אומרת הוא מופתע בשעה 06:30 בבוקר מתרחיש שאף אחד לא התריע בפניו, ההפך, אמרו לו שהחמאס מורתע וכל הסיפורים, הוא מזדעזע, מתעורר בבוקר, מעירים אותו כשהוא כבר קורה וישראל זיו, והדבר הראשון שהוא עושה, זאת אומרת זה בן אדם מבחינתי שטובת המדינה, טובת העם הזה זה לנגד עיניו כמו שליחות ... זה לא כזה מסובך, כשאתה מעליל עלילה שקרית ונבזית, מלוכלכת, מזוהמת בצורה הזו שהוא הלך להתאפר, אתה מבין? אז כאילו זה שטנה" (עמ' 26, ש' 9 - עמ' 27, ש' 5).

26. הדברים נחזים כברורים. חמתו של הנתבע בערה בו נוכח דבריו של התובע בפוסט שלו נגד ראש הממשלה. התגובה הבוטה בפרסום של הנתבע נועדה לפגוע בתובע, להוקיע אותו ולהציג אותו כבוגד.

27. הנתבע הודה, שכאשר הוא ראה את הפוסט של התובע, עם התמונה שבה הוא נראה במדים נקיים לצד האלוף נועם תיבון, הוא הניח שהיא צולמה בתאריך 7/10/23 על ידי צלם מקצועי. רק לימים הוא שמע את טענת התובע, שהתמונה לקוחה מתוך כתבה שנערכה בערוץ 12 זמן מה לאחר אותו יום, שהנתבע לא צפה בה (ס' 8 לתצהירו; עמ' 37, ש' 13-30). הדברים מדברים בעד עצמם, ומעידים על כך שהנתבע מיהר להעלות את תגובתו הקשה, מבלי לנסות ולברר את העובדות קודם לכן.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

פרק ה' - התייחסות הצדדים להתנהלותו של התובע ביום 7/10/23

ה'1 - מסגרת הדיון

28. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, תחת הכותרת "הגנת אמת הפרסום", קובע כך:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

29. הנתבע העלה את טענת אמת הפרסום כבדרך אגב וללא פירוט, שהרי לפי טענתו הוא שאל שאלה ולא ייחס לתובע מעשה בגידה. עם זאת, במענה לשאלות בעניינים שונים, כגון מדוע הנתבע לא הסיר את הפרסום ומדוע הוא לא פרסם התנצלות על דבריו, הוא טען שהוא מטיל ספק בגרסת התובע לגבי התנהלותו ביום הקרבות בתאריך 7/10/23.

30. יתרה מכך, הנתבע ניסה לתמוך בראיות את רכיב הפרסום, כי התובע היה ערוך ומצוחצח "להסתער על הצלמים" ב- 7/10/23. הנתבע צירף לתצהירו צילום מסך משידורי החדשות של ערוץ 12 בליל 7/10/23 ואף זימן לעדות כמצהיר מטעמו את תא"ל במילואים אורן סולומון, שבין היתר התייחס לצילום המסך.

31. למען הסר ספק, פסק דין זה לא נועד לבחון ולקבוע מה היו מעשיו של התובע בתאריך 7/10/23. הדברים מובאים בליט ברירה, כדי להתייחס לטענותיו של הנתבע, אשר בחר להטיל ספק ואף ללעוג לתובע.

ה'2 - עדות התובע והתייחסות הנתבע

32. התובע תיאר את קורותיו בתאריך 7/10/23 בעדות חופשית שנמסרה בדיון קדם המשפט הראשון בהליך. להלן עיקרי הדברים (עמ' 1-2 לפרוטוקול):

"... בתאריך 7/10/23 כמו כל שבת יצאתי לטיול אופניים בסביבות השעה 06:15. אני גר בשדה ורבורג והרכיבה הייתה לכיוון יקום. בשעה 06:30 בערך היו אזעקות וטילים. תפסתי מחסה יחד עם בעלה של הבת שלי שרכב איתי. בסביבות 07:00 הגענו ליקום ושם התחלנו לקבל את הידיעות על מה שקורה בעזה כולל הסרט המפורסם של הטנדרים

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

1 בשדרות. ב- 07:20 הבנתי שיש ברוך גדול בעזה. ניסיתי להרים טלפונים ואף אחד לא ידע
2 מה קורה. רכבתי חזרה הביתה, הגעתי אחרי 08:00. התקלחתי, לבשתי מדים שיש לי כי
3 אני קצין במילואים ונסעתי על הרכב שלי לבד לכיוון עוטף עזה עם אקדח אישי ושתי
4 מחסניות. בדרך עצרו אותי במחסום בזיקים. ניסיתי לברר מה קורה ואף אחד לא ידע
5 כלום. סביב השעה 10:00 הגעתי לצומת יד מרדכי ששם פעם ראשונה ראיתי את התוצאה
6 של קרב שהתחולל שם כנראה זמן קצר לפני שהגעתי. ראיתי רכבים שרופים והרוגים.
7 שם בפעם הראשונה הצלחתי לתפוס את מפקד האוגדה בטלפון. שמעתי בשיחה יריות
8 מאחוריי. הוא אמר לי שיש התקפה על כל המרחב והוא בעצמו לא יודע בדיוק מה קורה.
9 שאלתי איך אני יכול לעזור ולכן אני יכול לגשת והוא אמר שאין לו מושג ושאנסה לתפוס
10 את הרבש"צים. המשכתי לנסוע ברכב שלי עד הכניסה לשדרות. עמד שם מחסום של
11 מג"ב. שאלתי אותם מה המצב והם אמרו לי. שאלתי אם יש צורך בעוד כוחות או בעזרה
12 בתוך העיר והם אמרו שלא. המשכתי לצומת שער הנגב. לאורך כל הדרך ראיתי את
13 הזוועות שכולם שמעו עליהן. ירו עליי שם בפעם הראשונה ממטעים מצד מערב. היו שם
14 6-7 חיילים ממג"ב מהחטיבה הטקטית. השבנו שם אש. ירדתי מהרכב. שם לא יריתי
15 באקדח כי הטווחים היו רחוקים. הגיע צוות טנק פגוע וטיפלתי בו. עבר רכב עם שני
16 קצינים, סגן אלוף ורב סרן. שאלתי אותם לאן הם נוסעים והצטרפתי אליהם לנסיעה
17 לכיוון מפקדת האוגדה באורים. חצינו את צומת מפלסים ואז 250 מ' אחרי בכניסה
18 לאנדרטת "חץ שחור" פתחו עלינו באש כבדה. הרכב נפגע. פרקנו וירדנו מהרכב. תפסתי
19 שם עמדה בשפת הכביש ובשעה הקרובה ניהלתי שם לחימה אישית מול גל נוסף של
20 מחבלים שהתכוון להיכנס למפלסים. הכל עם אקדח אבל הטווחים היו 10-15 מ'. פגעתי
21 במחבלים שהסתערו. במיקום שלי הייתי לבד. היה צוות של מג"ב 50 מ' מימיני ועוד צוות
22 של מגלן שהיו לו נפגעים, שהיה משמאלי 50-70 מ'. תיאמתי ביניהם שלא יהיה דו"צ.
23 שני הקצינים שהיו איתי המשיכו הלאה. הקרב הזה התנהל שם כשעה וחצי. בשלב
24 מסוים חלק מהכוחות נעלמו ונשארתי בגפי. ההסתערות של המחבלים נבלמה. הרמתי
25 את הראש וראיתי שמדובר בכמויות של מחבלים והבנתי במה מדובר. דיברתי עם אלוף
26 הפיקוד ועם המטה שלו כדי להסביר במה מדובר. משם בשלב מסוים לקחתי רכב עם איש
27 מג"ב חזרה לרכב שלי וחזרתי עם הרכב שלי לכניסה למפלסים. קיבלתי הודעות מהורים
28 ומאנשים מודאגים מהילדים שלהם על בנות שנמצאות במצוקה בכניסה למפלסים. יש
29 שם שתי מיגוניות. אחת ממש על הגדר. אני הגעתי לשנייה שעל הכביש, נכנסתי עם
30 אקדח שלוף ואז יצאה משם אשתו של האלוף נועם תיבון ואז שמעתי על העניין שהם
31 מנסים לחלץ את הבן שלהם. בשעה הבאה לקחתי את נועם תיבון לקיבוץ של נחל עוז.
32 עזרתי שם לארגן כוח שייכנס לחילוץ בנחל עוז וכוח שני לבסיס הצבאי שראיתי שהוא
33 עלה באש. ניתבתי כוח והבאתי אותו פיזית לכניסה של בסיס נחל עוז. בהמשך היום
34 ירדתי לאזור בארי וחילצתי אנשים מאזור בארי עם הרכב שלי. קיבלתי תחמושת נוספת
35 לאקדח מכוח מג"ב. בהמשך הגעתי לנובה בשעות אחה"צ וגם שם עסקתי בלחפש

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

נפגעים. בשעה שלפנות ערב חזרתי לבארי ועזרתי לכוח שהתארגן לכניסה לקיבוץ. בלילה
נכנסתי לבארי עם הכוחות שחילצו אנשים. הייתי שם כל אותו הלילה וגם למחרת. חזרתי
הביתה ביום שני בלילה לכמה שעות ולמחרת חזרתי לכוחות. נכנסתי לשירות מילואים
רשמית במשך 3 חודשים..."

33. למען הסר ספק, התובע הגדיר את הפרסום של הנתבע כשקר מוחלט וכחצה מגמתית,
שנועדה להסתיר את אירועי האמת ואת שהייתו בשטחי לחימה נגד אנשי חמאס תוך סיכון
אישי משך מספר ימים. הוא שלל מכל וכל את ליבת הפרסום, כאילו הוא ידע על מתקפת
חמאס לפני פתיחתה או שיתף פעולה עם מרגל עלום (ס' 7 ו- 12 לתצהירו). דבר המתקפה
של חמאס נודע לו כמו לכל עם ישראל בתקשורת, והוא בחר ללבוש מדים ולנסוע להילחם
באזור עוטף עזה, לשם הגיע בסביבות השעה 10:00, מבלי לדעת אם יחזור בחיים (עמ' 18,
ש' 17-31; עמ' 19, ש' 20-27; עמ' 12, ש' 8-12).

34. הנתבע טען, שאין לו ידיעה אם הדרך שבה התובע שמע על הטבח נכונה או לא, אך להבנתו
גרסת התובע בבית המשפט ובראיונות שונים לא מתיישבים עם ההיגיון הסביר ועם
ידיעותיו שלו על מה שקרה ביום 7/10/23, וזאת מבלי לפרט (ס' 6 לתצהירו).

במענה לשאלות ב"כ התובע, הנתבע טען כי אין זה משנה אם הוא מאמין לגרסת התובע או
לא, אך לצד דברים שיכול להיות שקרו, יש חלקים שמצחיקים אותו בחוסר האמינות
שלם. מצד אחד הוא הגדיר את הגרסה "מצ'וקמקת", אך מצד שני הודה שהוא לא יכול
לסתור אותה ושם היה יודע עליה לא היה "שואל את השאלה" (עמ' 32, ש' 31 - עמ' 32,
ש' 11; עמ' 34, ש' 1-14).

ה'3 - התמונה המצולמת משידורי ערוץ 12

35. כאמור, לכתב ההגנה של הנתבע צורף צילום מסך, שעל פי הנטען צולם מכתבה בחדשות
ערוץ 12 בליל 7/10/23 (נספח ח' לכתב ההגנה). בצילום נראים מגיש החדשות דני קושמרו,
כתב נוסף של ערוץ 12 והתובע. השלושה אוחזים בידיהם מיקרופונים והם משדרים, לפי
הכתוב, בשידור ישיר מאופקים. שני אנשי החדשות לבושים בלבוש אזרחי עם וסט מגן.
התובע לבוש מדים. בתמונה מופיע הכיתוב "אלוף (מיל') ישראל זיו לשעבר ראש אגף
המבצעים, השתתף היום בלחימה". בתחתית התמונה מופיע כיתוב באותיות גדולות
"לפחות 200 נרצחים ו-1,100 פצועים".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

36. הנתבע העיד, שהוא כתב כי התובע הסתער על הצלמים על בסיס מה שהוא עצמו ראה בשידורי הטלוויזיה בערב 7/10/23 (עמ' 27, ש' 6-17; עמ' 30, ש' 35 - עמ' 31, ש' 2). זאת בניגוד לעובדה שהפרסום ייחס לתובע התייצבות ערוכה ומצוחצחת "על הבוקר". עדותו של הנתבע מעידה על הלגלוג כלפי התובע (עמ' 31, ש' 35 - עמ' 32, ש' 10):

"לדעתי לכתב ההגנה צורפה הכתבה, הריאיון שלו עם דני קושמרו ב-7 בערב, שבו הוא יושב עם מדיום מצוחצחים ומספר סיפורי עליבאבא וארבעים השודדים, על ההיתקלויות וכל הדברים האלה, שזה ברור, ועם מדיום מצוחצחים, כאילו אין עליו גרם אבק, גרגר, כולם ראו את זה ואם אתה טוען שזה לא היה או לא נברא - אני לא הייתי צריך לצרף לפה, ישראל זיו הוא דמות שנמצאת בחזית התקשורת ודוחף את עצמו לתוך העיניים של כולם עם סיפורי הגבורה. כולם מכירים את הסיפורים, הוא דמות טלוויזיונית מוכרת, הריאיון שלו עם דני קושמרו באותו ערב - אני ראיתי אותו וכל הציבור מכיר את זה, זאת אומרת זה לא איזה, לא איזה סוד שהוא יושב שם ועד היום לא עונה לשאלה, איך אחרי כל ההיתקלויות האלה, הוא מה, התקלחת? מאיפה כאילו יצאת ככה מהניילונים? אחרי כל ההיתקלויות".

37. העד מטעם הנתבע, תא"ל במילואים אורן סולומון, השתחרר מצה"ל בשנת 2016 בדרגת אל"ם ומאז שירת במילואים. ביום 7/10/23 הוא יצא מביתו עם בנו הקצין, ושניהם השתתפו ונלחמו במהלך היום בקרבות קשים, בתפקידו כמנהל הלחימה של אוגדת עזה (ס' 2-3 לתצהירו; עמ' 38, ש' 6-12). בהמשך לכך, הוא הוביל את תחקירי האוגדה (ס' 4 לתצהירו).

מר סולומון הצהיר, שב"כ הנתבע הציג לו תמונה מראיון של התובע במוצאי יום 7/10/23 ושלפי ניסיונו הצבאי, כמו גם מתוך לחימתו שלו באותו היום, המדים של התובע לא נראים כמו מדים של מי שלפי עדותו היה מעורב בלחימה "ולא החליף אותם או/ו טיפח את עצמו לפני כן". ביחס לפרטי עדותו של התובע, מר סולומון טען שהדברים לא מתיישבים עם מה שהוא יודע לגבי הלחימה ביום המסוים ועם ממצאי תחקירים שהוא ערך. עם זאת, מר סולומון סייג עצמו בתצהירו שהוא לא עקב אחרי הפרסומים בנוגע לתובע לפרטי פרטים, לא צפה בכתבה אודותיו ולא ידועים לו פרטים מה עשה ביום 7/10/23 (ס' 12-14 לתצהירו).

בעדותו לפניי, העד כלל לא זכר האם התמונה שהוצגה לו היא זו שצורפה לכתב ההגנה (עמ' 45, ש' 1-10). הוא עצמו לא היה במפלסים או בבארי ביום 7/10/23 (עמ' 40, ש' 4-8). לדבריו, הוא נפגש מתוקף תפקידו עם קצין אחר, שתחקר את אירועי מפלסים, אשר התייחס לנוכחותו של התובע כלא רלוונטית, ובתחקיר אחר בקשר לנחל עוז התובע הוזכר כנוסע ולא כמי שלחם בקרב (ס' 43, ש' 19-26).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

38. עדותו של מר סולומון לפניי הייתה בבחינת עדות סברה ושמיעה בלתי קבילה, וממילא לא היה בה כדי לשפוך אור על מעשיו של התובע בתאריך 7/10/23. מר סולומון אינו מומחה, שיכול לבחון במסגרת מומחיותו צילום של מסך טלוויזיה. הניסיון לנתח איך נראה התובע בתמונת צילום המסך בערב, וכפועל יוצא להשליך על קורותיו ביום הלחימה, חסר בסיס של ממש.

עם זאת, התמונה לא תהיה מלאה מבלי לציין אמירה נוספת של העד, בסעיף 8 לתצהירו:

"כמי שקיבל גישה למידע מסווג ושימש כראש צוות תחקירי המלחמה, אני שולל מכל וכל את תזת הבגידה".

39. אף בית המשפט לא ישים עצמו כמומחה המנתח את צילום המסך של התובע בליל 7/10/23. על פני הדברים התובע נראה בתמונה מזיע, וספק רב אם ניתן להגדיר את מדיו מסודרים ומצוחצחים. ממילא, אפשר שהתובע סידר עצמו לפני השידור, אפשר שהחליף חולצת מדים ושטף את פניו, אפשר שנח מעט וכן הלאה. יש לציין כי ב"כ הנתבע בחר שלא לחקור את התובע בעניין זה. טוב וראוי שכך.

ה'4 - סיכום פרק התנהלותו של התובע בתאריך 7/10/23

40. התובע תיאר את פעילותו בתאריך 7/10/23, למן הרגע שבו הוא שמע בתקשורת על המתרחש באזור עוטף עזה, כמו כל אדם אחר, דרך החלטתו ללבוש מדים ולנסוע לאזור הלחימה, שלא כמו כל אדם אחר, ועד לאירועי הלחימה שבהם הוא השתתף. אין חולק על כך שהתובע אכן נכח בעוטף עזה באותו יום, ומכאן שהוא נטל עצמו סיכון של ממש. הפרטים עצמם, מה בדיוק נעשה על ידו ובאיזה קרב, אינם חשובים לצורך פסק דין זה.

41. הנתבע בוחר להטיל ספק בתובע, למעשה ללא שום בסיס, למעט זה של עוינות פוליטית.

42. צילום מסך של התובע, מתוך שידורי חדשות 12 בליל 7/10/23, אינו מעלה ולא מוריד. בית המשפט אף דוחה את טענת הנתבע, שהוא הסתמך בפרסום שלו על צילומי הטלוויזיה מהערב, שהרי הוא ייחס לתובע התייצבות מצוחצחת "על הבוקר".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

פרק ו' - הגנת תום לב

43. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965, תחת הכותרת "הגנת תום לב", מעניק הגנה לפרסום לשון הרע בנסיבות מסוימות. הנתבע הפנה לסעיף 15(10) לחוק, אשר יובא להלן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן".

סעיף 16 לחוק, תחת הכותרת "נטל ההוכחה", קובע כך:

"(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

44. לפי הנתען בכתב ההגנה, סעיף 15(10) לחוק לא דורש כי לשון הרע שפורסמה קודם לכן תהיה כלפי המפרסם עצמו. הנתבע הגיב על דבריו של התובע כלפי ראש הממשלה נתניהו והפרסום מהווה תשובה סימטרית. הכוונה לפוסט של התובע, שלפיו ראש הממשלה "ברח ללשכה, קרא למאפרת להסתיר את הפאניקה, וליועצי התקשורת שיתנו לו מילים, ומאז הוא רק מסתער על משימת שכתוב ההיסטוריה".

45. לא ניתן לקבל את הטענה. הפרסום שפרסם הנתבע לא גינה או הכחיש את הפרסום של התובע ביחס לראש הממשלה, אלא עסק בעניינים אחרים לגמרי. מכאן שהוראות ס' 15(10) לא רלוונטיות כלל.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

46. ממילא ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, בחר שלא להגיש תביעת לשון הרע נגד התובע ולא היה בעל דין בהליך שלפניי. אי אפשר שבית המשפט יפסוק בתביעת לשון הרע שלא באה לעולם, ובהיעדרו של התובע הפוטנציאלי. לא בכדי, הנתבע עצמו לא עסק כמעט בנושא ולא עשה ניסיון להוכיח שהדברים שנכתבו היוו לשון הרע.

47. להשלמת התמונה יצוין שהתובע נשאל בחקירתו הנגדית האם היו לו מקורות עובדתיים לתוכן הפרסום מטעמו. בתשובה הוא טען שיש לו לא מעט מקורות ושדיברו עמו לא מעט אנשים, אך הוא לא זכר ולא ידע להגיד את שמותיהם. כך גם לגבי זהותם של יועצי התקשורת (עמ' 10, ש' 19 - עמ' 11, 26). התובע גם הבהיר, שלעמדתו אין בדברים שפורסמו על ידו כדי לייחס לראש הממשלה בגידה (עמ' 21, ש' 17-27).

48. הרבה מעבר לנדרש, להבנתי הפרסום שפרסם הנתבע נגד התובע התכוון לפגוע בו פגיעה במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15 לחוק. כאמור, הנתבע הציג את התובע כבוגד, לא פחות. מכאן שעל פי הוראות סעיף 16(ב)(3) לחוק, שצוטט לעיל, חזקה על הנתבע, שעשה את הפרסום בחוסר תום לב.

49. מכאן שטענת הגנת תום הלב נדחת.

פרק ז' - הטענה כי תביעת התובע היא תביעת השתקה

50. הנתבע טען בכתב ההגנה, כי תביעת התובע נגדו היא תביעת השתקה, שנועדה להסיר ממנו ביקורת ולהשתיק טענות ביחס למעשיו ביום 7/10/23.

51. בהליך רע"א 1954/24 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד (פורסם במאגרים - 7/1/25), במסגרת פסק דינו של כב' השופט סולברג, פורטה בפסקה 21 רשימת סימנים היכולים להעיד על כך, שתביעת לשון הרע מהווה תביעת השתקה (יש לציין כי גם שופט דעת המיעוט באותו פס"ד, כב' הנשיא יצחק עמית, ציין כי הוא מסכים לרשימת הסימנים, תוך הבהרות שלא מדובר ברשימה סגורה ושכל מקרה בנפרד יש לבחון בזהירות את פערי הכוחות בין הצדדים):

א. פערי כוחות בין בעלי הדין - בעיקר כאשר התובע נהנה ממשאבים כספיים ומנגישות נוחה לשירותים משפטיים, בעוד שהנתבע חסר אמצעים.

ב. עילת התביעה חסרת יסוד או גבולית.

ג. תביעת פיצוי מופרז ונטול בסיס.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

- 1 ד. ברירת נתבעים בעייתית ונטולת הצדקה.
2 ה. תביעה בקשר לאמירות שהושמעו במסגרת שיח בנושא שעשוי לעורר עניין ציבורי.
3 ו. מכלול התנהלות התובע.
4
5 52. בענייננו לא נמצא שתביעת התובע נגד הנתבע חסרת יסוד או גבולית, ההיפך הוא הנכון.
6 הנתבע ייחס לתובע ידיעה מוקדמת של מתקפת חמאס וכפועל יוצא בגידה בעמו ובמדינתו.
7
8 53. למעלה מן הנדרש, הנתבע לא הציג פרסומים דומים שהעלו אחרים נגד התובע, ובכך לא
9 הוכיח ברירת נתבעים בעייתית. אף פערי הכוחות אינם מובהקים. אפשר אולי שהתובע הוא
10 אדם אמיד ומבוסס יותר מהנתבע, שלא הציג נתונים ביחס לגובה השתכרותו ולמצבו
11 הכלכלי, אך הנתבע הוא עו"ד פעיל ולדבריו שלו איש תקשורת בעל עשרות אלפי עוקבים.
12 מובן שלא ניתן לומר כי הוא חסר נגישות נוחה לשירותים משפטיים.
13
14 54. לפיכך, הטענה לתביעת השתקה נדחית.
15

פרק ח' - סך הפיצוי

ח'1 - מסגרת הפיצוי בחוק ושיקולי בית המשפט

- 16
17
18
19
20 55. סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, קובע כי פרסום לשון הרע הוא בבחינת עוולה
21 אזרחית. סעיף 7א' לחוק, שכותרתו "פיצוי ללא הוכחת נזק", קובע בין היתר כך:
22
23 "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע
24 לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.
25
26 (ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה
27 לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על
28 כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק".
29
30 יצוין כי הסך המקסימלי של הפיצוי לפי סעיף 7א'(ב) לחוק צובר הפרשי הצמדה, ועומד נכון
31 להיום על כ- 80,000 ₪ ויותר.
32
33 56. הפיצוי בגין לשון הרע נועד להשיג מטרות שונות: הטבת נזקיו של התובע, הענשת מפרסם
34 לשון הרע וחינוך הציבור והרתעתו מפגיעה בשמו הטוב של אדם (שנהר, בעמ' 370).
35

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

57. בהתאם לפסיקה, פיצוי ללא הוכחת נזק נקבע על ידי בית המשפט בדרך של אומדנה, על בסיס מספר שיקולים ופרמטרים. כך לדוגמה בפסיקת בית המשפט העליון בע"א 1726/21 מוחמד בכרי נ' ניסים מגנאגי (פורסם במאגרים - 23/11/22) בפסקה 75 לפסק דינו של כב' השופט שטיין:

"בהקשר זה, אפנה לאמור בפסקה 240 לפסק הדין קמא בעניינם של פיצויים שנפסקים בגדרו של סעיף 7א לחוק לשון הרע: 'הפיצוי [...] [נקבע - א.ש.] על דרך של אומדנה ותוך מתן הדעת לסוגיות רבות כגון, דרך הפרסום, משך זמן הפרסום, היקפו, תוכנו, השלכותיו, זהות הנמענים, התנהלות שני הצדדים קודם ולאחר הפרסום, תפיסתו האישית של הנפגע את הפרסום, תפיסתו של הציבור את הנפגע כפועל יוצא של אותו פרסום, תגובתם לדרישות אלו ואחרות של הצד שכנגד, וכיוצא באלו".

ח'2 - התנהלות הצדדים לאחר הפרסומים (אי הקטנת הנזק)

58. אין חולק על כך שהתובע שלח אל הנתבע, באמצעות עו"ד, מכתב התראה טרם נקיטת הליכים משפטיים, הנושא את התאריך 19/1/25 (כאמור הפרסום של הנתבע מיוחס לתאריך 26/12/24). במכתב הנתבע נדרש לפרסם התנצלות ולשלם לתובע פיצוי בסך של 150,000 ש"ח. הנתבע בתגובה ניסח בעצמו מכתב תשובה מהתאריך 20/1/25, שבו הוא דחה את הדרישה מכל וכל. אין גם חולק על כך שהנתבע לא הסיר את הפרסום ולא חזר בו או התנצל על הכתוב בו (ס' 10-11, 13-16 ונספחים 2-3 לתצהיר התובע).

59. כפי שנוכר לעיל, הנתבע העיד שהוא נכון להבהיר הבהרות על תוכן הפרסום, אך אינו מוצא שעליו להתנצל (עמ' 32, ש' 11-22).

ח'3 - עדות התובע ביחס להשלכות הפרסום

60. לדברי התובע, הפרסום של הנתבע היווה הסתה פרועה ובריונית, שנועדה לחבל בשמו הטוב ולהכפיש אותו, תוך ניצול ציני של אמצעי תקשורת רחב היקף, כדי לפגוע בתדמיתו ולקעקע את דברי הפרשנות שלו בתקשורת. הפרסום נעשה בזדון, העולה מהטקסט עצמו (ס' 3 לתצהירו; עמ' 14, ש' 13 - עמ' 15, ש' 1).

מטרת הפרסום הייתה לפגוע באמון שהציבור רוכש כלפי התובע וכן בעסקיו ובמקצועו. נטען כי התגובות על הפרסום (שלא צורפו) מעידות שהנתבע הצליח במשימתו (ס' 8 לתצהיר התובע).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

61. התובע טען כי הדברים החמורים שפורסמו מהווים הסתה של ממש ויש אפשרות ממשית שיובילו לאלימות. הוא אף העיד שהוא חווה אירוע בוטה ואלים כלפיו בבית החולים "תל השומר", ואירועים נוספים, שלהבנתו נובעים מהפרסום של הנתבע ואולי גם של אחרים (ס' 9 לתצהירו; עמ' 15, ש' 24-18; עמ' 16, ש' 17 - עמ' 17, ש' 2; עמ' 17, ש' 23-16). לפי התובע, שמו הטוב חיוני לעסקיו, והוא מגן עליו, בין היתר באמצעות הגשת מכתבי התראה ותביעות (ס' 18 לתצהירו; עמ' 17, ש' 34-29).

ח'4 - סיכום ומסקנות בעניין הפיצוי

62. במסגרת שיקול הדעת בעניין קביעת סך הפיצוי יש לשקול את השיקולים הבאים:

א. הפרסום של הנתבע נגד התובע היה חמור ולמעשה ייחס לו בגידה.

ב. הנתבע העיד שבתקופת הפרסום קהל עוקביו ברשתות החברתיות מנה עשרות אלפי אנשים (עמ' 25, ש' 15-1).

ג. גם אם הפרסום פורסם ביותר מרשת חברתית אחת, והדבר לא ברור מהראיות, אין לשלול את עדותו של הנתבע, כי הקהלים העוקבים ברשתות השונות דומים מאוד וחופפים (עמ' 25, ש' 16 - עמ' 26, ש' 4). מכאן שיש לראות בפרסומים משום פרסום אחד ולא שניים.

ד. הנתבע נמנע מהתנצלות ואף ממחיקת הפרסום.

ה. לשון הרע של הנתבע פורסמה בכוונה לפגוע בתובע.

63. לאחר ששקלתי את מגוון השיקולים הבאים בחשבון, אני קובע כי על הנתבע לפצות את התובע בפיצוי בסך כולל של 140,000 ₪.

פרק ט' - עניינים נוספים

64. במסגרת כתבי הטענות, הסיכומים והעדויות עלו מספר עניינים נוספים, אשר לא פורטו בפסק הדין, שכן נמצאו שוליים וחסרי רלוונטיות לתוצאתו.

65. כך למשל לגבי הטענות נגד התובע על כך שהצטלם לכתבה בערוץ 12 כשהוא לובש מדים. יש לציין בהקשר זה את עדותו של התובע, כי לאחר אירועי 7/10/23 הוא גויס לשירות מילואים למשך 3 חודשים באישור אלוף פיקוד דרום והקים צוות של קצינים, אשר סייע לאוכלוסיית העוטף (עמ' 11, ש' 33 - עמ' 12, ש' 25).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

66. כך גם בנוגע לענייניו השונים של תא"ל אורן סולומון, שכאמור העיד מטעם הנתבע, בקשר לאופן שבו הוא מילא את תפקידו כמנהל הלחימה של אוגדת עזה, לטענות שנטענו נגדו בכתבה בתקשורת במעורבות של קצין אחר בדרגת תא"ל ולקשר לכאורה בינו ובין התובע בתפקידיהם כמתחקרים מטעם צה"ל.

פרק י' - התבטאויות חמורות של הנתבע כלפי בית המשפט

67. במהלך שמיעת עדותו של הנתבע, אשר הוקלטה, נשמעו מפיו דברים קשים כלפי בית המשפט. הפרוטוקול מעלה את הדברים הבאים (עמ' 29, ש' 20 - עמ' 30, ש' 25):

"העד, מר שיפוני: אז אני מבקש לאפשר לי להשיב לשאלות שאני נשאל, אם התשובות לא מוצאות חן בעיניך, אם התשובות לא מוצאות חן בעיני אדוני, אז זה דבר אחר, אני מבין למה, אבל, כב' הש' פלג: מה אדוני מתכוון? סליחה. העד, מר שיפוני: שאני מבין למה? כב' הש' פלג: כן. העד, מר שיפוני: לא, באמת, כאילו, כב' הש' פלג: למה אדוני מתכוון? העד, מר שיפוני: שיש תוצאה שאתה רוצה להגיע אליה, מה זה למה אני מתכוון? כב' הש' פלג: מה התוצאה שבית המשפט לדעתך רוצה להגיע אליה? העד, מר שיפוני: זה ברור, אתה, חלק ממכונת ההשתקה הזו שמתנהלת פה, מכונת סתימת פיות. כב' הש' פלג: 'מכונת השתקה'? מה זאת אומרת? בית המשפט משלב ידיים עם התובע? העד, מר שיפוני: לא בית המשפט, לא בית המשפט, אדוני אישית, אישית, מנצל את תפקידו, הקדוש בעיניי, כדי לסייע בהשתקת ביקורת על אנשים כמו ישראל זיו ואחרים. כב' הש' פלג: כן, בא כוח הנתבע, יש משהו להגיד על, העד, מר שיפוני: נבו מלא בראיות לזה. כב' הש' פלג: מה זה? עו"ד מאור: מרשי אמר את שאמר, אני כעו"ד וכאדם לא חתום על הדברים, וזהו".

68. דבריו של התובע מהווים זילות של ממש ונועדו להלך אימים על בית המשפט. למותר לציין שלא נעשה כל ניסיון לבסס את הדברים. יתרה מכך, הנתבע לא ראה לנכון לבקש כי המותב היושב בדיון יפסול את עצמו.

69. נוכח הדברים שנאמרו, בית המשפט מחייב את הנתבע בתשלום הוצאות אישיות לאוצר המדינה בסך של 10,000 ₪.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

סיכום

- 1
2
3 70. הנתבע, עו"ד עידו שיפוני, שהוא גם איש תקשורת בעיסוקו, פרסם ברשתות החברתיות
4 פרסום שמשמעותו ברורה. לפי הפרסום, התובע, האלוף במילואים ישראל זיו, לצד שני
5 אלופים אחרים, נועם תיבון ויאיר גולן, "שנשבעו לעשות הכל כדי להפיל את הממשלה",
6 ידעו מראש על פלישת חמאס ועל הטבח המתוכנן בתאריך 7/10/23, ולא עדכנו את צה"ל.
7
8 משמעויות הפרסום ברורות גם כן: כוונת הנתבע הייתה שהתובע בגד בעמו ובמדינתו
9 ובנוסף התייצב באזור הלחימה לא כדי להילחם, אלא כדי להצטלם לתקשורת ולהאדיר
10 את שמו.
11
12 71. הנתבע פרסם את הפרסום החמור נגד התובע ממניעים פוליטיים. דעותיו של הנתבע
13 הפוכות להבנתו מאלו של התובע, והוא ראה לנכון לפרסם את הדברים כתגובת נגד
14 לביקורת של התובע בפוסט שהוא העלה נגד ראש הממשלה מר בנימין נתניהו.
15
16 72. התובע העיד לפני בית המשפט בדבר קורותיו באזור עוטף עזה במהלך יום הלחימה בתאריך
17 7/10/23. הנתבע הטיל בדברים ספק ואף לגלג עליהם, על אף שהוא עצמו הודה כי אין
18 ביכולתו לשלול אותם.
19
20 73. טענות הנתבע להגנות של אמת הפרסום ותום לב נדחו, כמו גם טענתו כי התביעה נגדו היא
21 בבחינת תביעת השתקה.
22
23 74. לפני בית המשפט הוגש תצהירו של עד נוסף מטעם הנתבע, תא"ל במילואים אורן סולומון,
24 שעדותו ברובה לא נמצאה רלוונטית למחלוקת. עם זאת, ראוי לציין שבתצהירו העד תיאר
25 את לחימתו ביום 7/10/23 לצד בנו הקצין. הדברים נכתבים בסיכום כדי להבהיר את המובן
26 מאליו: ביום הטבח הנורא ולאחריו לחמו בגבורה זה לצד זה לוחמי כוחות הביטחון ללא
27 הבדל וללא שום רלוונטיות להשקפות פוליטיות. רבים מהם שילמו על כך בחייהם.
28
29 75. לא נותר אלא להצטער על כך שלימים, המעשים ההרואיים מוכתמים בפרסומים דוגמת זה
30 שחטא בו הנתבע, כמו גם אחרים כמותו.
31
32 76. תוך 14 ימים מיום מתן פסק הדין, על הנתבע להסיר ולמחוק את כל הפרסומים נושא
33 התביעה. כמו כן, תוך אותו פרק זמן, על הנתבע לפרסם את דבר מתן פסק הדין ואת תמצית
34 קביעותיו ברשתות החברתיות "פייסבוק" ו-"א", ולא להסיר את הפרסום למשך 30 יום
35 לפחות.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 74615-01-25 זיו נ' שיפוני

77. לאחר שבית המשפט בחן את נסיבות העניין ואת הפרמטרים השונים לקביעת הפיצוי, נקבע כי על הנתבע לפצות את התובע בפיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, בסך של 140,000 ₪.

78. על הנתבע לשלם לתובע את הסכומים הבאים:

א. פיצוי בסך של 140,000 ₪ במונחי יום מתן פסק הדין.

ב. המחצית הראשונה של האגרה בסך של 4,100 ₪, בצירוף ריבית שקלית מיום הגשת כתב התביעה 28/1/25 ועד ליום מתן פסק הדין.

ג. המחצית השנייה של האגרה בסך של 4,208 ₪, בצירוף ריבית שקלית מיום התשלום 9/4/26 ועד ליום מתן פסק הדין.

ד. שכ"ט עו"ד בסך של 20,000 ₪ בתוספת מע"מ.

79. בנוסף, מהטעמים שפורטו לעיל, בית המשפט מחייב את הנתבע לשלם הוצאות לאוצר המדינה בסך של 10,000 ₪.

80. סכומי פסק הדין ישולמו תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ו, 03 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

רונן פלג, שופט